

فرانسه) رفته و در دانشکده هنرهای زیبا که شهرت بین‌المللی دارد فراگیری هنر نقاشی را ادامه داد و موفق به اخذ دیپلم از آن دانشکده شد؛ در حالیکه طی دوران تحصیل در چند نمایشگاه داخلی همان دانشکده شرکت جست و دوبار جزء دانشجویان ممتاز به اخذ جایزه نائل آمد. همزمان در دانشکده لوور، وابسته به دانشگاه سوربن Sorbonne پاریس به تحصیل در رشته باستان‌شناسی پرداخت و به اخذ درجه فوق لیسانس از آن دانشکده نائل آمد؛ و در علم سکه‌شناسی سرآمد شد او پس از چهار سال تحصیل به ایران بازگشت و در سال ۱۳۱۷ در موزه ایران باستان که تازه تأسیس یافته بود وارد خدمت شد. در طول دوران خدمت تا زمان بازنشستگی با سمت «موزه داری» و «ریاست بخش سکه‌ها، مهرها و الواح» در آن موزه به کار اشتغال داشت؛ و بخش سکه‌ها و مهرها را به طریق علمی دائر نمود و در طول دوران خدمت به تکمیل و توسعه آن پرداخت؛ به طوری که یکی از مهمترین مجموعه‌ها در دنیا به شمار آمد. در سال ۱۳۳۷ از وی دعوت شد تا در دانشگاه تهران، گروه باستان‌شناسی، به تدریس «سکه‌شناسی» و «مهرشناسی» بپردازد که در این زمینه تا سال ۱۳۵۷ به تدریس اشتغال داشت. ملکزاده بیانی به زبان فرانسه تسلط کامل داشت و زبان انگلیسی را نیز می‌دانست.

شرکت در کنگره‌های فرهنگی - هنری:

ملکزاده بیانی در کنگره‌های بین‌المللی داخلی و خارجی متعددی شرکت کرد و سخنرانی‌هایی ایراد نمود از جمله: کنگره ایران‌شناسی دانشگاه آکسفورد انگلستان، کنگره ایران‌شناسی وزارت فرهنگ و هنر سابق در تهران، کنگره‌های باستان‌شناسی و ایران‌شناسی تهران، همنان و اصفهان ایراد سخنرانی درباره فرهنگ و هنر ایران در رادیوی دولتی ایتالیا، ایراد سخنرانی در همین زمینه در تالار سلطنتی میلان (ایتالیا).

تأسیس مراکز فرهنگی - هنری:

از جمله اقدامات مرحومه ملکزاده بیانی:

۱- تأسیس نمایشگاه هنری و تاریخی ایران و تأسیس انجمن روابط فرهنگی ایران و ایتالیا در ایتالیا

۲- برپایی و ریاست نمایشگاه هفت هزار سال هنر ایران در میلان (ایتالیا)

۳- تأسیس موزه سکه بانک سپه که یکی از معتبرترین موزه‌های سکه در ایران گردید.

از دیگر فعالیت‌های فرهنگی ایشان:

۱- عضویت در یونسکو (شعبه ایران) در اولین دوره تأسیس این مؤسسه علمی - فرهنگی در ایران

۲- قرار گرفتن در فهرست مشاهیر علم و فرهنگ جهان، کتابی که توسط دانشگاه کمبریج انگلستان منون گردیده است.

۳- قرار گرفتن در فهرست بانوان مشهور جهان از جهت فرهنگی و هنری و علمی، کتابی که توسط دانشگاه کمبریج انگلستان منون گردیده است.

۴- عضویت در انجمن بین‌المللی کارشناسان سکه که مرکز آن در فرانسه و سوئیس می‌باشد.

۵- ملکزاده بیانی همچنین در ردیف مشهورترین نقاشان معاصر ایران قرار دارد. سبک وی «امپرسیونیست» می‌باشد ولی در سبک کلاسیک و مینیاتور نیز سرآمد است. تابلوهای نقاشی وی جزء آثار هنری ایران به شمار می‌آیند. کتابها و مقالات ایشان نام از (تالیف و ترجمه) عبارتند از:

۱- تاریخ سکه از قدیمترین ازمینه تا دوره اشکانیان (جلد اول)، انتشارات دانشگاه تهران، سال ۱۳۵۵ (که چند بار تجدید چاپ شده)

۲- تاریخ سکه - دوره پارتی (جلد دوم)، انتشارات دانشگاه تهران، سال ۱۳۵۷ (که چند بار تجدید چاپ شده است).

۳- سیمای شاهان و نام آوران ایران باستان (با همکاری دکتر اسماعیل رضوانی)، ۱۳۳۹

۴- سکه‌های ایران در دوره هخامنشی (ترجمه با همکاری دکتر خانبابایی، انتشارات انجمن آثار ملی تهران ۱۳۵۸)

۵- تاریخ مهر در ایران، انتشارات یزدان، تهران ۱۳۶۳ (تجدید چاپ شده)

از ملکزاده بیانی در حدود پنجاه مقاله به زبان‌های فارسی و فرانسه در مجلات معتبر داخلی و خارجی به چاپ رسیده که درباره سکه‌ها و مهرهای دوران باستان و سکه‌های دوره اسلامی ایران می‌باشد و در مجموعه‌هایی به چاپ خواهد رسید. بانو ملکزاده بیانی همچنین برای انجمن سفرهای علمی و تحقیقاتی، مسافرت‌هایی به فرانسه، انگلیس، آلمان، ایتالیا، سوئیس، بلژیک، هلند و عراق داشته‌اند. مرحومه ملکزاده بیانی همسر دکتر خانبابایی، استاد ممتاز دانشگاه تهران و فرزندان وی دکتر شیرین بیانی (اسلامی‌نوشن) و دکتر سوسن بیانی (سمعی) می‌باشند که اولی استاد دانشگاه تهران در رشته تاریخ و دومی استادیار دانشگاه تهران در رشته باستان‌شناسی می‌باشند.

یادش گرامی و روایتش شاد باد.

یادی از شادروان

خانم ملکزاده بیانی

در تاریخ دوازدهم خردادماه سال ۱۳۷۸، بانو ملکزاده بیانی، سکه‌شناس و استاد باستان‌شناسی سابق دانشگاه تهران دارفانی را وداع گفت. ایشان در طول سالین متملادی تحقیق، تالیف و تدریس خدمات بسیاری به جامعه علمی انجام دادند و دانشجویان بسیاری تربیت نمودند. ملکزاده بیانی فرزند دکتر مهدی ملکزاده و نواده ملک المتکلمین، شخصیت بزرگ و مشهور دوره مشروطیت ایران و از جانب مادر نوالصیر زاسلیمان خان می‌کده، از رجال نیک نام دوره قاجار و از مشروطه خواهان معروفه بسال ۱۲۸۹ شمسی در تهران متولد شد. در شش سالگی در مدرسه ناموس به تحصیل اشتغال ورزید و همزمان در خانه به فرا گرفتن زبان فرانسه پرداخت. برای گرفتن دیپلم این زبان یک‌سال در مدرسه ژاندارک به تحصیل پرداخت و موفق به اخذ دیپلم زبان فرانسه شد. به علت دارا بودن استعداد فراوان هنری، همزمان در خانه به فرا گرفتن نقاشی پرداخت و با پیشرفت سریع در این هنر، نزد استاد بزرگو معروف مینیاتور ایران، میرزاهادی خان تجویدی بفرآ گرفتن مینیاتور اشتغال ورزید و سرانجام استاد تکامل این هنر نزد وی را تأیید نمود. در سال ۱۳۱۳ شمسی برای تحصیلات عالی به پاریس